

Warszawa, dnia 24 listopada 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 752/21

**1.**

**2. WYROK**

**2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**

Przewodniczący: SSR (del.) Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Ilona Kancik

**4. przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka**

po rozpoznaniu dnia 24 listopada 2021 r.

**5. sprawy Ł. S., syna J. i J. z domu P., ur. (...) w W.**

**6. oskarżonego o przestępstwo z art. 209 § 1 kk**

**7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego**

**8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie**

**9. z dnia 23 marca 2021 r. sygn. akt IV K 950/20**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. B. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w instancji odwoławczej;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

## UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 752/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. <b>CZĘŚĆ WSTĘPNA</b>			

<p>1.1. <b>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 23 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt IV K 950/20.</p>	
<p>1.2. <b>Podmiot wnoszący apelację</b></p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. <b>Granice zaskarżenia</b></p>	

1.1.1. <b>Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. <b>Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<b>1.4. Wnioski</b>			
#	uchylenie	#	zmiana
<b>2. Ustalenie faktów w związku z dowodami</b>			

<b>przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</b>				
<b>1.5. Ustalenie faktów</b>				
<b>1.1.3. Fakty uznane za udowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	Ł. S.	Karalność Sytuacja majątkowa	Karta karna e - (...)	k.118-122 k.116
<b>1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
<b>1.6. Ocena dowodów</b>				
<b>1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
Karalność Sytuacja majątkowa	Karta karna e - (...)	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty i nie były kwestionowane,		

		nie budząc żadnych wątpliwości.	
1.1.6. <b>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego we wniesionej przez siebie apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.:</p> <p>a. art. 2 § 2 k.p.k. oraz 7 k.p.k. polegające na oparciu rozstrzygnięcia na</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

podstawie  
niepełnych ustaleń  
faktycznych, w  
zakresie dotyczącym  
możliwości  
zarobkowania przez  
oskarżonego Ł. S.  
w trakcie izolacji  
penitencjarnej,  
podczas gdy rzetelne  
zweryfikowanie tejże  
informacji  
pozwoliłoby na  
ustalenie czy  
oskarżony miał  
możliwość osiągnięcia  
dochodów w trakcie  
przebywania w  
warunkach izolacji,  
a co a tym  
idzie wywiązywania  
się z obowiązku  
alimentacyjnego;

b. art. 7  
k.p.k. polegające na  
dowolnej, sprzecznej  
z zasadami logiki  
oraz doświadczenia  
życiowego oceny  
materiału  
dowodowego w  
postaci wydruku  
informacji  
dotyczących  
rejestracji  
oskarżonego w PUP  
w zakresie, z  
którego wynika  
fakt zarejestrowania  
oskarżonego Ł. S.  
jako bezrobotnego  
oraz utrata tegoż  
statusu, z uwagi  
na niestawiennictwo  
w wyznaczonych  
przez Urząd pracy  
terminach bez  
usprawiedliwienia,  
co doprowadziło Sąd

pierwszej instancji do wniosku, że Ł. S. nie podejmował aktywnych działań w celu uzyskania zatrudnienia, podczas gdy obecnie poszukiwanie zatrudnienia za pośrednictwem Urzędu Pracy ma charakter drugorzędny i nie wyklucza czynienia takich starań „na własną rękę”;

c. art. 410 k.p.k. polegające na pominięciu przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne zeznań świadka E. K. w zakresie, w jakim wynika z nich, że oskarżony Ł. S. przebywa w zakładzie karnym oraz, że małoletnia N. S. ma zapewnione podstawowe potrzeby życiowe i tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie

a w konsekwencji

II. błąd w ustaleniach faktycznych

	<p>przyjętych za podstawę orzeczenia, co mogło mieć wpływ na treść tego orzeczenia polegające na niezasadnym uznaniu, że oskarżony miał obiektywną możliwość wywiązania się z tego obowiązku (obowiązku alimentacyjnego), co skutkowało przypisaniem winy oskarżonemu Ł. S..</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnosząc się do zarzutu pierwszego, to jest obraży art. 2 § 2 kpk oraz art. 7 kpk, polegającego na oparciu rozstrzygnięcia na podstawie niepełnych ustaleń faktycznych, w zakresie dotyczącym możliwości zarobkowania przez oskarżonego Ł. S. w trakcie izolacji penitencjarnej, podczas gdy rzetelne zweryfikowanie tejże informacji pozwoliłoby na ustalenie czy oskarżony miał możliwość osiągnięcia dochodów w trakcie</p>				

przebywania w warunkach izolacji, a co a tym idzie wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego, wskazać należy, że Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie brak jest błędnych ustaleń faktycznych we wskazanym przez obrońcę oskarżonego zakresie. W rzeczywistości Sąd Rejonowy właściwie, zgodnie z regułami art. 7 k.p.k., ocenił zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy i poczynił trafne ustalenia faktyczne, uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k. Nie sposób zgodzić się także z drugim zarzutem, jakoby Sąd meriti dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k. polegającej na dowolnej, sprzecznej z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego w postaci wydruku informacji dotyczących rejestracji oskarżonego w PUP w zakresie, z którego wynika fakt zarejestrowania

oskarżonego jako bezrobotnego oraz utrata tegoż statusu z uwagi na niestawiennictwo w wyznaczonych terminach bez usprawiedliwienia, co doprowadziło Sąd Rejonowy do wniosku, że oskarżony nie podejmował aktywnych działań w celu uzyskania zatrudnienia, podczas gdy obecnie poszukiwanie zatrudnienia za pośrednictwem Urzędu Pracy ma charakter drugorzędny i nie wyklucza czynienia takich starań „na własną rękę”. W tym miejscu wskazać należy, że okoliczność jedynie odmiennej oceny dowodów nie jest wystarczającą podstawą do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd orzekający w pierwszej instancji, w szczególności - a tak jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy - gdy te oparte zostały o ocenę dowodów pozostającą pod ochroną art. 7 k.p.k., a w przeciwieństwie od przedstawionej

przez apelującego, która była jedynie fragmentaryczna i nie uwzględniała wniosków wynikających z całościowej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie. „Błąd ustaleń faktycznych zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a błąd mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut taki nie jest uzasadniony, gdy sprowadza się do zakwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z ustaleniami sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom odmiennego poglądu nie wystarcza do wniosku o popełnieniu przez sąd istotnego błędu ustaleń. Niezbędne jest też wskazanie nieprawidłowości w rozumowaniu sądu w zakresie istotnych ustaleń, czego skarżący nie czyni” (wyrok SA w Krakowie z dnia 6 czerwca 2019 r., w sprawie o sygn. akt II AKa 76/19), stąd też podniesiony w

apelacji zarzut jawi się jako niezasadny. W ocenie Sądu Okręgowego - odnosząc się do zarzutu pierwszego - brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jakoby Sąd Rejonowy twierdził, że oskarżony miał możliwość podejmowania prac zarobkowych w trakcie izolacji penitencjarnej. Jak natomiast słusznie wskazywał Sąd meriti, oskarżony pomiędzy odbywaniem poszczególnych kar pozbawienia wolności, przebywając na wolności, z uwagi na jego wiek i dobry stan zdrowia mógł podejmować prace zarobkowe, z której to możliwości nie skorzystał, a przynajmniej nie przekazywał uzyskiwanych stąd środków finansowych na poczet alimentów. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Rejonowy prawidłowo, zgodnie z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego ocenił materiał dowodowy w postaci wydruku informacji

dotyczących  
rejestracji  
oskarżonego w PUP.  
Trudno dać wiarę  
twierdzeniom  
obrońcy  
oskarżonego, że  
oskarżony  
podejmował  
aktywne, aczkolwiek  
nie przynoszące  
żadnych efektów  
próby poszukiwania  
pracy. Oskarżony w  
żaden sposób nie  
uprawdopodobnił  
powyższego faktu  
na żadnym etapie  
postępowania.  
Słusznie zatem Sąd  
meriti przyjął, że  
ze zgromadzonego  
w sprawie materiału  
dowodowego, a  
w szczególności z  
wydruku z PUP, z  
którego wynika, że  
w skutek własnych  
zaniedbań, to jest z  
niestawiennictwa w  
PUP w  
wyznaczonych  
terminach bez  
usprawiedliwienia  
wynika, że  
oskarżony nie  
podejmował  
realnych prób  
znalezienia  
zatrudnienia.  
Twierdzenia  
obrońcy w tym  
zakresie są  
bezprzedmiotowe.  
Tym bardziej, że  
logika i  
doświadczenie  
życiowe nakazują  
wręcz przyjąć, że  
jeżeli osoba

zainteresowana  
znalezieniem pracy  
nie znajduje jej  
na własną rękę,  
poprzez inne źródła  
niż Urząd Pracy,  
to tym bardziej  
będzie próbowała  
wszelkimi  
sposobami znaleźć  
zatrudnienie, w tym  
właśnie przez Urząd  
Pracy. Oskarżony  
swoim zachowaniem  
wykazał postawę  
lekceważącą wobec  
swoich obowiązków  
jako rodzica, a co  
za tym idzie również  
wobec własnego  
dziecka.

Twierdzenia  
obrońcy  
oskarżonego jakoby  
oskarżony  
opiekował się  
małoletnią córką nie  
znajdącą  
potwierdzenia w  
zebranych materiale  
dowodowym. Mało  
tego, z twierdzeń  
matki dziecka  
wynika coś zupełnie  
innego. Ponadto  
sama opieka nad  
dzieckiem nie ma  
wpływu na jego  
utrzymanie, a  
jedynie stanowi  
naturalną część  
rodzicielstwa i nie  
powinna zastępować  
środków  
finansowych.

Podkreślić także  
należy, że wysokość  
alimentów nie jest  
znaczna, gdyż  
wynosi zaledwie

350 zł miesięcznie. To natomiast, w połączeniu z faktem, że oskarżony jest osobą młodą i zdolną do pracy, a okresy, w których pozostawał na wolności były na tyle długie, że mógł bez problemu podjąć pracę pozwalającą na regulowanie należności alimentacyjnych. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego, obecna sytuacja życiowa oskarżonego, to jest fakt, że ma nową rodzinę nie zwalnia go z obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniej córki z poprzedniego związku. Powyższe wskazuje, że zachowanie oskarżonego nie było przypadkowe, ale celowe. Mając powyższe na uwadze, brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że Sąd Rejonowy dopuścił się jakichkolwiek naruszeń, a wydane orzeczenie było zgodne z dyrektywami art. 2 § 2 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popelnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Argumentację przedstawiono powyżej.			
4. <b>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b>			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. <b>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>			
1.7. <b>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		

Wina.			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Argumentację przedstawiono powyżej.			
<b>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
<b>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
<b>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
1.1.8. <b>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>			
1.10. <b>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
<b>6. Koszty Procesu</b>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II i III	<p>Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. B. kwotę 516,60, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w instancji odwoławczej.</p> <p>Ponadto na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego nie byłby w stanie uiścić tych należności.</p>	
<b>7. PODPIS</b>		

--	--

<b>0.1.1.3 Granice zaskarżenia</b>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina		
<b>0.1.1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>0.1.1.3.2 Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>0.1.1.4. Wnioski</b>		
#	Uchylenie	# zmiana